

de kracht van verbinden

02 mei – 06 mei

Leren zien
is de kunst
die het moeilijkste te leren is
en de langdurigste studie vergt.
Edmond de Goncourt

Men verwondert zich te zeer
over wat men zelden ziet
en niet genoeg
over wat men dagelijks ziet.
Comtesse de Genlis

Maria, moeder van Jezus...

Zij zag haar Zoon opgroeien, met iets ontembaars in zijn ogen en zijn haren.

Zij zag Hem verre wegen gaan, onbegaanbare paden in de bergen,
tot in de woestijn, dagenlang.

Zij luisterde vaak naar zijn verhalen en gedachten,
maar verstond nooit helemaal wat Hij bedoelde.

En als zij peinzend over het landschap keek en de zon zag branden op de heuvels, dan werd ze bang en kon ze
een pijn voelen alsof zij nu reeds afscheid nam, voorgoed.

Zij zag haar Zoon in 't spreekgestoelte van de synagoge.

Zij zag Hem redetwisten met de rabbi en met de grote leiders van zijn volk.

Zij hoorde harde woorden vallen.

Hij riep hen achterna dat zij huichelaars waren.

Toen kromp haar hart ineen, zij verstijfde van schrik.

Zij zag Hem over zieken gebogen, zag Hem kinderen optillen in het zonlicht.

Zij zag hoe Hij melaatse mensen tegemoet ging, terwijl anderen terugweken.

Zij zag Hem binnengaan bij zondaars om er te eten,
en hoorde van een grote zondares die Hem gezalfd had.

Zij werd er angstig om, onzeker.

En in het donker, als niemand het zag, schreide zij zachtjes voor zich uit.

Zij zag haar Zoon toen Hij werd weggevoerd

en hoorde mensen zeggen: " 't Moest er eens van komen."

Zij zag hoe Hij geboeid werd weggebracht en wist niet wat de landvoogd had gezegd.

Toen zij Hem terugzag, was Hij onherkenbaar geworden, een verwrongen verkleurd gezicht en veel te smalle
schouders tussen de soldaten.

Ze verborg haar gelaat in een hoofddoek. Haar handen beefden.

Op de heuveltop waar alle misdadigers worden terechtgesteld,
heeft zij Hem opnieuw teruggezien.

Hij scheen zo ver, zo onwezenlijk ver,

ook al kon zij nog enkele lieve woorden van Hem opvangen.

Maar toen zij, uren later, zijn dode lichaam heeft gewassen en gebet,
voelde zij een grote vrede, alsof Hij nu pas,

en voor 't eerst bij haar was teruggekeerd om nooit meer weg te gaan.

Zij werd de stille kracht bij de verslagen vrienden,
de vrouw die, alle leed gedragen, vrede had gevonden.

Zij heeft de jongens(apostelen) door de eerste strijd geloodst,
en door de eerste ruzies, zodat zij "moeder" gingen zeggen tegen haar.

Zij zag hen vechten, jong en wild, met iets ontembaars in hun ogen en hun haren.

Zij zag hen verre wegen gaan, over zeeën en bergen,
naar alle mensen, grote en kleine.

Zij luisterde naar hun verhalen en gedachten,
en zij begreep dat Hij nog altijd levend was.

En toen zag zij hoe, overal ter wereld, slaven werden vrijgelaten
en armen niet verstoten werden en zieken met liefde werden opgenomen.

Toen zij het wonder zag gebeuren van de nieuwe wereld, toen zegde ze stilletjes voor zich uit:

"MAGNIFICAT. Hij maakt alles groot."

de kracht van verbinden

In de drukte van een werkjaar
dit gebed uit Afrika.

Leer mij langzamer te lopen, Heer.

Geef mij te midden
van de verwarringen van de dag
de rust van de eeuwige bergen.
Breng het haastige slaan van mijn hart
tot rust, zodat het stil wordt in mijn ziel.
Laat mijn versnelde pas vertragen
met het oog op de ruimte van de eeuwigheid.
Leer mij de kunst van het vrije ogenblik.

Leer mij langzamer te lopen,

om een bloem te zien,
een paar woorden te wisselen met een vriend,
een hond te aaien,
een paar zinnen in een boek te lezen.

Leer mij langzamer te leven, Heer

en geef me de wens
diep in de eeuwige grond te wortelen,
opdat ik groei
naar mijn ware bestemming.

Op weg naar elders

Wij zijn allen vreemdelingen.

Wij zijn op de wereld gekomen
om deze te verlaten.
We zijn hier op deze aarde geboren
om voorbij te trekken
en ervan weg te gaan.
Alle wegen op deze wereldbol
hebben een richting, dat klopt;
maar geen enkele weg
leidt echt naar een einddoel ...
Waar ben ik dan echt thuis?
Reiziger en pelgrim
hier op aarde,
we zijn beiden in transit,
Van elders vandaan
en op weg naar elders.
Ons vaderland is daar boven.
Onze stad is in de hemel.
Ons volle leven
is aan het komen ...
We zijn voorbijgangers
in een wereld
die eens zal eindigen,
op deze aarde
die we eens moeten verlaten.
We zijn op verplaatsing,
elke dag vertrekkensklaar,
steeds in een toestand van voorlopigheid.

Kortom,

we zijn allen vreemdelingen.

Pierre-Marie Delfieux (naar Hebr. 11, 14-16)

CAMINO

Leven is op weg zijn,

bergen beklimmen,
waden door rivieren,
bloemen plukken bij maanlicht,
dwalen door eenzaamheden en woestijnen,
een kaars branden tegen de storm,
oplopen met anderen of hen dragen,
brood delen en vieren in de nacht.

Leven is pelgrimeren,

een tijdlang werken aan de weg,
een brug bouwen over het water,
rovers en duivels verjagen,
waken en bidden met zieken,
doden begraven bij de kapel.

Maar nooit raken de pelgrims thuis:
'vreemdelingen' vestigen zich niet.
Wanneer zij eindelijk aankomen,
weten ze wat ze vermoedden:

DE WEG IS HET DOEL.

Jan de Jongh

Wijs ons de weg, God;

sta ons bij om de juiste richting
te vinden in ons leven;
voorkom dat we wegen gaan
die geen toekomst hebben.

Wijs ons uw weg, God;

dat we elkaar helpen
om op de been te blijven;
dat we van elkaar steun ondervinden
op onze tocht door het leven.

Wijs ons uw weg, God;

dat we in gesprek blijven met elkaar,
dat we ons laten corrigeren door elkaar;
dat onze kritiek voortkomt
uit echte betrokkenheid op elkaar.

God,

schepper van alles wat bestaat,
doe ons uw wegen ontdekken,
doe ons uw wegen banen,
naar het voorbeeld van Jezus,
onze weg, onze waarheid en ons leven. Amen.
Seef Konijn

Mag de lentezon zegen zijn op je gelaat. Mag de
lentebloesem zegen zijn in je ogen. Mag de meimaand
voor jou de geur van weldadigheid verspreiden. Mag
het voorjaar het licht van verwachting voor je
opwekken. Lieve, witte meiklokjes in hun tuitje van
groen, ze volstaan voor de zegen van dankbaarheid.